

„Rigsdagen frøstiger sig herved Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for 1896—97“.

Betænkningen har været til Behandling i Landstinget, der ved anden og sidste Behandling vedtog Statsrevisorernes Indstilling til Rigsdagens Beslutning. (Rigsdagstid. 1898—99, Till. C., Sp. 61—62).

Til Statsrevisorernes Betænkning er knyttet Betænkning over Landsbvageanstaltens Regnskaber for 1896—97.

1. Paa Betænkningens tredje Side findes en kortfattet Skildring af Direktionsforholdene ved de to Grupper Anstalter. Disse Forhold have været under Obervejelse i Landstinget, hvor Flertallets Ordfører i Tilslutning til Statsrevisorerne udtrykte et meget bestemt Ønske om en Centralisation af Administrationen af hele vort Landsbvagevæsen. Foranlediget ved Fremføttelsen af dette Ønske ophvste Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, at han saa havde et stærkere Haab end nogen Sinde før om at kunne overvinde Vanskelighederne ved en saadan Centralisation. (Landst. Forh. 1898—99, Sp. 530—31, 544—45).

Udvalget ønsker at give Ministeren Vejledning til nærmere Udtalelser om denne Sag.

2. Statsrevisorerne tiltræde den kritiske Revisors Bemærkninger om det uheldige i, at man ved Landsbvageanstalterne ikke tilbørlig varetager Reglen om, at Betalingen for Elever og Alummer bør ske kvartalsvis forud. Den kritiske Revisor skriver herom bl. a.:

„Ligesom Ministeriet ved Cirkulære af 1ste Juli d. A. har indskærpet, at de skuldige Kontingenter for døvstumme Elever skulle indbetales forud ved hvert Kvartals Begyndelse, saaledes synes en lignende Foranstaltning at kunne iværksættes med Hensyn til de aandsbvage. Den Omstændighed, at Staten aarlig udreder 265,000 Kr. til usformuende aandsbvages Undervisning og Forplejning, maatte formentlig kunne begrunde et Krav paa, at den Del af Betalingen, som bliver at betale af Kommuner og private, erlægges i rette Tid“.

Allerede i Samlingen 1897—98 henledte Folketingets Revisionsudvalg Ministerens Opmærksomhed paa, at der ikke paa dette Omraade burde uddanne sig en Praksis i Strid med de fastsatte Regler. (Rigsdagstid. 1897—98, Till. B., Sp. 107). Udvalget maa gentage denne Henstilling i Haabet om, at Gentagelsen ikke oftere skal være fornøden.

3. Ved Opgørelsen af Anstaltens Kapitalbalance udtrykte Statsrevisionen allerede i Fjor Ønsket om, at Opgørelsen anførte de til Ejendommens Erhvervelse, Bygningernes og Anlæggenes Opsørelse fuldt ud medgaaede Beløb. Statsrevisionen er sig bevidst, at en saadan Opgørelse ikke kan være bestemmende med Hensyn til Ejendommens og Anlæggenes Værdi i Handel og Wandel, men man maa anse det for ønskeligt, at det